

ונבאר עתה קצת ענין חקירת המקובלים, לדעת, איך יש ראש תוך סוף, בספירות הנ"ל. אמנם, בהיות כי הקו הוא, ראשו נוגע באור א"ס מצד העליון, וסופו אינו נמשך למטה, עד מקום אור הא"ס הסובב תחת העולמות, ואינו דבוק בו, לכן אז יצדק בו ראש וסוף. כי

אם דרך ב' הקצוות היה מקבל שפע הא"ס, היו ב' הקצוות בחי' ראשים, שוים זה לזה, ולא היה אז בחי' מעלה ומטה. וכן אם היה הא"ס נמשך מכל סביבות צדדי המקום החלל ההוא, לא היה, לא מעלה, ולא מטה, לא פנים ולא אחור, לא מורה, ולא מערב, וצפון ודרום. אך בהיות אור א"ס נמשך דרך קו א', וצינור דק בלבד, יצדק בו מעלה (פ) ומטה, פנים ואחור, מורה ומערב, וכמ"ש בע"ה בענף זה, בכלל דברינו.

והנה, בהיות אור הא"ס, נמשך בבחי' קו ישר, תוך החלל הנ"ל, לא נמשך ונתפשט תכף עד למטה, אמנם היה מתפשט לאט לאט, ד"ל, כי בתחלה התחיל קו (צ) האור להתפשט, ושם תכף בתחלת התפשטותו בסוד קו, נתפשט ונמשך ונעשה, כעין גלגל א', עגול מסביב. (ק) והעגול הזה, היה בלתי דבוק עם אור הא"ס הסובב עליו מכל צדדיו, שאם יתדבק בו, יחזור הדבר לכמות שהיה, ויהיה מתבטל באור א"ס, ולא יתראה כח כלל, ויהיה הכל אור א"ס לבר, כבראשונה. לכן העיגול הזה, סמוך אל עיגול הא"ס, ובלתי מתדבק בו, וכל עיקר התקשרות ודבקות העגול הנאצל ההוא, עם א"ס המאציל, הוא ע"י הקו ההוא הנ"ל, אשר דרך בו, יורד ונמשך אור מן א"ס, ומשפיע בעיגול ההוא, והא"ס סובב ומקיף עליו מכל צדדיו, (ר) כי גם הוא בבחי' עגול סביב עליו, ורחוק ממנו כנ"ל. (ע) כי הוא מוכרת, שהארה א"ס בנאצלים, תהיה דרך קו ההוא לבד. כי אם היה האור נמשך להם (ת) דרך גם מכל סביבותיהם, היו הנאצלים בבחינת המאציל

עצמו, בלתי גבול וקצבה. ולא עוד, אלא אפי' גם הקו ההוא, דק מאד, ולא בהתרחבות גדול, כדי שיהיה האור הנמשך אל הנאצלים, במדה וקצבה, אשר לסיבה זו נקראו הנאצלים, י' מדות, וי"ס, להורות, שיש להם מדה, וקצבה, ומספר קצוב. משא"כ בא"ס, וכמ"ש בס"ה פ' פנחס, פקודא תליסר דא ק"ש כו', אבל דלא אית ליה מדה, ולא שם ידיע, כגוונא דספירן כו'. דכל ספירה אית לה שם ידיע, זמדה, וגבול, ותחום, ובהיות הקו דק, ימשיך להם שפע כדי צרכם בלבד, בערך היותם נאצלים, ולא יוהר מדאי, בערך היותם מאצילים.

והנה, העגול הזה הראשון, היותר דבוק עם הא"ס, הוא הנקרא כתר דא"ק. ואחר כך נתפש עוד הקו הזה, ונמשך מעט, וחזר להתעגל, ונעשה עגול ב', תוך עיגול הא', וזה נקרא עיגול החכמה דא"ק. עוד מתפשט יותר למטה, וחזר להתעגל, ונעשה עיגול ג', תוך העיגול הב', ונק' עיגול בינה דא"ק. ועד"ו, היה הולך ומתפשט, ומתעגל, עד עגול י', הנק' עיגול מלכות דא"ק.

הרי נתבאר, ענין הי"ס, שנאצלו בסוד י' עיגולים, זה תוד זה, וכ"ז הוא, בחי' עשר ספירות הכוללות דרך סתם, כל בחי' העולמות כולם.

אמנם מבואר ופשוט הוא, שכמה מיני עולמות: נאצלו, ונבראו, ונוצרו, ונעשו, אלף אלפים ורבו רבואות, וכולם כא' הם תוך המקום החלל הנ"ל, ואין דבר חוצה לו.

והנה, כל עולם ועולם, יש בו י"ס פרטית, וכל ספירה וספירה פרטית, שבכל עולם ועולם, כלול מ' ספי' פרטי פרטית, וכולם הם בצורת עיגולים, זה תוך זה, וזה לפני זה, עד אין קץ ומספר. וכולם כגלדי בצלים, זה תוך זה, ע"ד תמונת הגלגלים, כנזכר בספרי תוכניים.

והנה, הבחי' המחברת כל העיגולים יחד, הוא ענין קו הרק הזה, המתפשט מן הא"ס, ועובר ויורד ונמשך, מעיגול אל עיגול, עד

סיום תכלית כולם, כנ"ל. ודרך הקו הזה, נמשך האור והשפע, הצריך לכל א' וא' מהם. והרי נתבאר בחי' העיגולים של הי"ס.